

Пехотата на тълпи продължаваше да отстъпва къмъ Бунаръ Хисаръ и дори къмъ Йено. Всички усилия на началниците да ги спратъ на гребена югоизточно отъ Бунаръ Хисаръ останаха напусто.

Изглежда, че началникътъ на дивизията се бѣ отчаялъ съвсемъ, защото оттукъ извести на 4-а дивизия, че дивизията му не ще може да се задържи при Бунаръ Хисаръ, и молѣше 4-а дивизия да удари въ флангъ турцитѣ, които биха настѣпили следъ него. Въ това отношение най-голѣма дейностъ и най-голѣмо хладнокрѣвие прояви началникътъ на щаба на дивизията, полковникъ Каварналиевъ. Той предаде на командира на 3-а бригада, полковникъ Ивановъ, заповѣдта — да се задържи на позициитѣ си източно отъ чифл. Теке и северно отъ шосето и да не отстъпва нито крачка. И наистина, бригадата, която се състоеше отъ дванадесетъ роти съ не с. с. артилерийски полкъ остана на позициитѣ си и не позволи на турцитѣ да минатъ Карагачъ дере.

Като се мѣчеше напусто да спира бѣгащитѣ на гребена югоизточно отъ Бунаръ Хисаръ, началникътъ на щаба се натъкна на подполковникъ Дагарадиновъ, който, около ядро отъ дружината си — 4-а отъ 5-и полкъ, бѣше събралъ команда отъ войници отъ разни полкове, а между тѣхъ — и изоставениятъ знаменосецъ съ знамето на 45-и полкъ; срещна и 3/2 дружина, водена отъ майоръ Енчевъ. Отъ дветѣ дружини образува ариергардъ, подъ командата на подполковникъ Дагарадиновъ, и заповѣда на последния да заеме казания гребенъ и да го задържи, докато получи подкрѣпление отъ Бунаръ Хисаръ. Следъ това подполковникъ Каварналиевъ замина за Бунаръ Хисаръ да спира, организира и връща бѣгащитѣ. Като видѣ, обаче, че тамъ има други началници, които вършатъ сѣщата работа, и че голѣма частъ отъ бѣгащитѣ бѣха вече отминали Бунаръ Хисаръ и продължили отстъплението си за Йено, той замина за последното село.

Въ Бунаръ Хисаръ, по разпореждането на началника на дивизията, отъ артелчицитѣ, готвачитѣ и други нестроеви войници се формира рота отъ 300 души; тая рота, добре въоръжена, настѣпи по шосето, зае позиция и се окопа срещу с. Пуралия.

Заминаването на началника на щаба за с. Йено бѣше твърде умѣстно, защото много отъ бѣгащитѣ бѣха заминали това село. Въ сѣщото време идѣха отъ Лозенградъ за Бунаръ Хисаръ 1/24 и 4/46 дружини и отъ Курукъой 3/46 дружина, които